

Дослідницька практика є необхідним складником формування особистості здобувача як майбутнього творчого, ініціативного фахівця, привчає до самостійності, виробляє вміння застосовувати отримані знання при вирішенні конкретних завдань, а також виховує вибагливість до себе, зібраність, цілеспрямованість. Дослідницька діяльність вдосконалює не лише професійний рівень, а й формує специфічні навички, відповідний склад мислення та спілкування. Дослідницька практика дозволяє поглибити професійне спрямування освіти, виховувати спеціалістів з високим творчим потенціалом і впливає на формування соціально-професійної зрілості майбутніх фахівців та є одним із найбільш важливих етапів професійної підготовки здобувачів вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня ступеня доктора філософії.

Впродовж проходження дослідницької практики здобувачі-практиканти мають вирішити наступні **завдання**:

- закріпити міждисциплінарні знання, а також уміння й навички, здобуті у процесі вивчення дисциплін за освітньо-науковою програмою;
- формування наукового світогляду, оволодіння сучасною методологією і методами наукового дослідження;
- вдосконалення умінь та навичок самостійного здійснення наукового дослідження;
- здобуття навичок участі у науковій дискусії, підготовки та презентації результатів дослідження, публічного захисту самостійних наукових досліджень;
- ознайомлення зі структурою, проблематикою та результатами наукової, профільної роботи підприємств, установ організацій баз дослідницької практики та їх провідних спеціалістів щодо обраного напрямку досліджень здобувачів-практикантів;
- планувати та здійснювати на запити стейкхолдерів актуальні публічно-правові та приватно-правові дослідження, що мають інноваційний потенціал;

- управляти науковими проєктами, аргументувати та презентувати результати власного дослідження;
- здійснювати колективні фахові наукові дослідження усвідомлюючи відповідальність за результати спільної праці;
- оволодіння методикою обробки та аналізу статистичних даних;
- розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних і створення нових цілісних знань та/або професійної практики;
- оволодіти сучасними методами добору й реалізації діагностичного інструментарію відповідно до наукового апарату дослідження;
- здатність здійснювати компаративний аналіз зарубіжного досвіду (в т.ч. країн ЄС) нормотворення та правозастосування у вирішенні теоретичних та практичних проблем правової науки;
- оволодіння вміннями кількісної і якісної обробки результатів дослідження із застосуванням новітніх інформаційних технологій;
- розвивати технологічну та дослідницько-практичну культуру у роботі з великими інформаційними масивами;
- апробація основних теоретичних та практичних результатів роботи, рекомендацій (у формі виступів на конференціях, написання наукових статей, рекомендацій та законопроектів та доведення їх до органів державної влади й місцевого самоврядування тощо);
- документування перспектив та результатів наукової та науково-технічної діяльності.

У разі успішного проходження дослідницької практики **здобувач зможе:**

- здійснювати нормопроектну діяльність, користуватись юридичною технікою розробки проєктів нормативно-правових актів;
- кваліфіковано відображати результати наукових правових досліджень у наукових публікаціях;
- володіти засобами комунікації в професійній діяльності;

- збирати, аналізувати, систематизувати законодавство, що складає нормативну базу наукового дослідження, виявляти прогалини, суперечності та інші його недоліки, формувати власні пропозиції, спрямовані на їх подолання;

- обробляти та аналізувати отримані експериментальні дані та об'єктивно оцінювати результати дослідження на основі застосування методів соціології та статистики;

- будувати алгоритм наукового дослідження.

Організація проходження дослідницької практики має враховувати специфіку наукового дослідження здобувача вищої освіти третього (освітньо-наукового) рівня.

